

ชื่อภาคนิพนธ์	:	ลักษณะพุทธศาสนิกชนที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวของเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	:	พันตำรวจตรี สืบพงศ์ เสนะเวส
ชื่อปริญญา	:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
ปีการศึกษา	:	2544

การศึกษาเรื่องลักษณะพุทธศาสนิกชนที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวของเยาวชน:ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษา ระดับลักษณะพุทธศาสนิกชนและปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะพุทธศาสนิกชนของเยาวชน (2) ศึกษา ระดับความก้าวร้าวและปัจจัยที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวของเยาวชน (3) ศึกษาถึง ลักษณะพุทธศาสนิกชนที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวของเยาวชน

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง และโรงเรียนสตรีวิทยา 2 รวม จำนวน 194 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียล และการวิเคราะห์การถดถอยพหุ

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และดี ครอบครัวมีฐานะปานกลางและยากจน บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่อาศัยอยู่ด้วยมีการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับประถมศึกษา
2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการถ่ายทอดลักษณะพุทธศาสนิกชนจากครอบครัวในระดับปานกลาง โดยเป็นการถ่ายทอดในทางตรง คือสอนสั่งหรือบอกให้รู้ มากกว่าการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง และได้รับการถ่ายทอดในเรื่อง ความเชื่อความเข้าใจมากกว่าเรื่อง การปฏิบัติตนตามหลักพุทธศาสนา และได้รับการถ่ายทอดลักษณะพุทธศาสนิกชนจากโรงเรียนในระดับปานกลาง

3. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะพุทธศาสนิกชนอยู่ในระดับปานกลาง โดยเป็นลักษณะของความเชื่อความเข้าใจในพุทธศาสนา มากกว่าการปฏิบัติตนตามหลักพุทธศาสนามีระดับความก้าวร้าวปานกลาง ทั้งความก้าวร้าวทางกายและทางวาจา

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะพุทธศาสนิกชนมากที่สุดได้แก่ การได้รับการถ่ายทอดลักษณะพุทธศาสนิกชนจากครอบครัว รองลงมาได้แก่ การได้รับการถ่ายทอดลักษณะพุทธศาสนิกชนจากโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา ตามลำดับ โดยสามารถร่วมกันอธิบายลักษณะพุทธศาสนิกชนของเยาวชนได้ร้อยละ 19.1

5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวของเยาวชนมากที่สุดได้แก่ ลักษณะพุทธศาสนิกชนของเยาวชน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และสามารถนำมาอธิบายความก้าวร้าวของเยาวชนได้ดีที่สุด (ร้อยละ 12)

ข้อเสนอแนะ

1. ส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวตระหนักถึงหน้าที่และความสำคัญ ในการถ่ายทอดลักษณะพุทธศาสนิกชนให้กับเยาวชนในครอบครัว โดยเฉพาะการปฏิบัติตนตามหลักพุทธศาสนาเป็นแบบอย่างให้กับเยาวชน ซึ่งควรรณรงค์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในหลักพุทธศาสนาที่ถูกต้อง เพื่อให้เห็นประโยชน์และสามารถนำไปปฏิบัติได้ รวมทั้งสามารถสอนหรือถ่ายทอดความเชื่อความเข้าใจในพุทธศาสนาให้กับเยาวชนได้อย่างถูกต้องและในระดับที่สูงขึ้น

2. ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียน ให้มีรูปแบบการปฏิบัติหรือกิจกรรมทางพุทธศาสนาเป็นภาคบังคับมากขึ้น โดยเป็นส่วนหนึ่งในการวัดผลให้คะแนนรวมทั้งปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมทางพุทธศาสนาให้น่าสนใจ เพื่อจูงใจเยาวชนให้อยากเข้าร่วมกิจกรรม โดยให้เหมาะสมกับวัย และให้สามารถเข้าร่วมได้ง่ายขึ้น เช่น ให้เข้าค่ายปฏิบัติธรรมที่โรงเรียนหรือที่วัดใกล้โรงเรียนเป็นต้น เพื่อให้โรงเรียนมีส่วนถ่ายทอดลักษณะพุทธศาสนิกชนให้กับเยาวชนมากขึ้น อีกทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับวัด เช่น การใช้ทำกิจกรรมทางพุทธศาสนาต่างๆ เพื่อให้เยาวชน ค้นเคยใกล้ชิดกับวัดและพุทธศาสนามากขึ้น